

Sygn. akt II C 29/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział II Cywilny Ośrodek (...) w R.

w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Sądu Okręgowego Elżbieta Kaziród

Protokolant: Iwona Mucha

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2016 r. w Rybniku

sprawy z powództwa (...) S.A. w K.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) w R.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 18 839,81 zł (osiemnaście tysięcy osiemset trzydzieści dziewięć zł 81/100) z odsetkami ustawowymi liczonymi :

a) od kwoty 16,51 zł (szesnaście zł 51/100) od dnia 27.02.2015 r. do dnia zapłaty,

b) od kwoty 3 092, 85 zł (trzy tysiące dziewięćdziesiąt dwa zł 85/100) od dnia 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,

c) od kwoty 14 795,07 zł (czternaście tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt pięć zł 7/100) od dnia 18.03.2015 r. do dnia zapłaty;

2) umarza postępowanie co do kwoty 237 092,71 zł (dwieście trzydzieści siedem tysięcy dziewięćdziesiąt dwa zł 71/100);

3) nakazuje zwrócić powodowi kwotę 5927,50 zł (pięć tysięcy dziewięćset dwadzieścia siedem zł 50/100) tytułem kosztów sądowych ;

4) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7 217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście zł) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Elżbieta Kaziród

Sygn. akt II C 29/16

UZASADNIENIE

Pozwem o wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) S.A. z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala (...) w R. kwoty 254 997,14 zł:

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 237 109,22 zł od 27.02.2015 r. do dnia zapłaty,

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 3 092,85 zł od 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,

- z odsetkami ustawowymi od kwoty 14 795,07 zł od 18.03.2015 r. do dnia zapłaty.

Ponadto powód domagał się zasądzenia od pozwanego zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Powód wskazał, iż z pozwanym łączy go umowy sprzedaży produktów farmaceutycznych zawarte w trybie ustawy Prawo zamówień publicznych. Na podstawie tych umów pozwany kupił u powoda produkty lecznicze, za które winien jest zapłacić powodowi należność z tytułu ich ceny w wysokości i zgodnie z terminami płatności wynikającymi z umów oraz oznaczonymi w fakturach VAT. Towar został pozwanemu dostarczony, co potwierdzają podpisy na fakturach VAT, stanowiących jednocześnie dowód odbioru towaru przez pozwanego. Zgodnie z powołanymi w pozwie umowami, pozwany jest zobowiązany do dokonania zapłaty za dostarczony towar w terminie wskazanym każdorazowo w fakturze VAT.

Jednocześnie w związku z nieterminowym regulowaniem przez pozwanego należności, powód obciążył pozwanego notą odsetkową (...) z dnia 30.10.2014 r. na kwotę 14 795,07 zł za opóźnienie w zapłacie. Nota odsetkowa wysłana do pozwanego stanowiła jednocześnie wezwanie do zapłaty kwoty z niej wynikającej w terminie 14 dni od daty doręczenia. Ponadto w związku z nieregulowaniem w terminie należności za dostarczony pozwanemu towar powstało zadłużenie z tytułu nieregulowanych faktur VAT. Powód wezwał pozwanego do zapłaty nieregulowanych faktur VAT oraz nieregulowanej noty odsetkowej w piśmie z dnia 22.01.2015 r. wyznaczając termin zapłaty na dzień 29.01.2015 r. Pozwany nie zapłacił zadłużenia, mimo że w wezwaniu powoda jest zawarte zapewnienie, iż w przypadku braku zapłaty długu sprawa zostanie skierowana na drogę procesu sądowego. W tym stanie rzeczy powód uznał, że wyczerpał wszelkie możliwości polubownego załatwienia sprawy.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 09.04.2015 r. o sygn. akt VI Nc-e 491068/15 Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny nakazał pozwanemu, aby zapłacił powodowi kwotę łączną 254 997,14 zł w tym:

- kwotę 237 109,22 zł z odsetkami ustawowymi od 27.02.2015 r. do dnia zapłaty,
- kwotę 3 092,85 zł z odsetkami ustawowymi od 18.03.2015 r. do dnia zapłaty,
- kwotę 14 795,07 zł z odsetkami ustawowymi od 18.03.2015 r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 10 388,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu albo wniósł w tymże terminie do Sądu sprzeciw (k. 11).

Pozwany Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Wojewódzki Szpital (...) w R. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie na rzecz pozwanego od powoda kosztów postępowania.

Pozwany w pierwszym rzędzie wskazał, że dokonał zapłaty na rzecz powoda kwoty 237 109,22 zł jeszcze przed wytoczeniem powództwa, tj. w dniu 16.03.2015 r., przez co roszczenie powoda w tej części nie istnieje, a zatem nie może być skutecznie dochodzone. Ponadto podniósł fakt nieudowodnienia spełnienia przez pozwanego swojego świadczenia z opóźnieniem. W ocenie pozwanego, bezpodstawne jest żądanie zapłaty kwoty 3 092,85 zł tytułem skapitalizowanych oraz doliczonych do wartości przedmiotu sporu odsetek za opóźnienie w zapłacie. Podobnie jak żądanie zapłaty kwoty 14 795,07 zł tytułem odsetek za opóźnienie w zapłacie. Pozwany podniósł również, że powód nieprawidłowo naliczył odsetki w wysokości ustawowej.

Pozwany nie zaprzecza, iż zawarł z powodem wskazane w pozwie umowy, ale uważa, iż powód w żaden sposób nie wykazał daty wymagalności poszczególnych faktur VAT. Do wykazania należnych odsetek za opóźnienie w zapłacie konieczne jest bowiem udowodnienie dwóch okoliczności, a mianowicie terminu doręczenia poszczególnych faktur

VAT oraz terminu zapłaty wierzytelności opisanych w tychże fakturach VAT, czego powód w niniejszym postępowaniu nie uczynił, a przez co jego twierdzenie nie zostało udowodnione.

Końcowo pozwany wskazał, że nieprawidłowe jest żądanie zapłaty odsetek za opóźnienie w zapłacie w wysokości odsetek ustawowych, gdyż zapisy ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych stanowią *lex specialis* w stosunku do postanowień Kodeksu Cywilnego. Powód może domagać się zatem jedynie odsetek w wysokości tzw. odsetek podatkowych, które wynoszą 8 % w skali roku. Konsekwentnie, nieprawidłowe było skapitalizowanie i doliczenie do wartości przedmiotu sporu odsetek obliczonych na zasadach ogólnych.

Zgodnie bowiem z art. 8 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych: „w transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki w wysokości odsetek za zwłokę określanej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: wierzyciel spełnił swoje świadczenie oraz wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie albo wezwaniu, o którym mowa w art. 6 ust. 2 i 3”.

Postanowienie z dnia 7.05.2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do tutejszego Sądu, uznając skuteczne wniesienie sprzeciwu i na podstawie art. 505³⁶ § 1 kpc utratę mocy powyższego nakazu zapłaty.

W toku sprawy przed Sądem Okręgowym w Gliwicach powód:

1. cofnął powództwo w części co do kwoty 237.092,71 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia we wskazanym zakresie oraz wniósł:
2. o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 18 839,81 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi:
 - od kwoty 16,51 zł od dnia 27 lutego 2015 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 3 092,85 zł od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty,
 - od kwoty 14 795,07 zł od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty,
3. o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa radcowskiego według norm przepisanych, z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł, a także
4. o umorzenie postępowania co do kwoty cofniętego roszczenia.

Powód przyznał, że jego roszczenie objęte powództwem zostało zapłacone przez pozwanego w części co do kwoty 237 092,71 zł w dniu 16.03.2015 r. i zarachował dokonane zapłaty zgodnie z dyspozycją pozwanego zawartą w potwierdzeniach przelewu.

Natomiast zdaniem powoda do zapłaty pozostała łącznie kwota 18 839,81 zł, na którą składają się:

1. kwota 16,51 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27.02.2015 r. tytułem należności głównej z tytułu ceny za dostarczony towar;
2. kwota 18 823,30 zł tytułem ustawowych odsetek, w tym:
 - kwota 3 092,85 zł skapitalizowana na dzień 26.02.2015 r. od należności głównej objętej pozwem,
 - kwota 935,38 zł obliczona od należności głównej zapłaconej przez pozwanego co do kwoty 237 092,71 zł za okres od dnia 27.02.2015 r. do dnia 16.03.2015 r.,

- kwota 14 795,07 zł tytułem noty odsetkowej (...) z dnia 30.10.2014 r.

Na rozprawie sądowej pozwany podtrzymał dotychczasowe zarzuty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) S.A. z siedzibą w K. KRS nr (...) prowadzi działalność gospodarczą przede wszystkim w zakresie obrotu hurtowego środkami farmaceutycznymi i materiałami medycznymi. Pozwany Wojewódzki Szpital (...) w R. KRS nr (...) jest samodzielnym publicznym zakładem opieki zdrowotnej, do zadań którego należy między innymi świadczenie usług medycznych.

Dowód: informacja z KRS dotycząca powoda k. 53–59 i 60-65; informacja z KRS dotycząca pozwanego k. 66–69

Powoda i pozwanego łączą umowy sprzedaży produktów farmaceutycznych zawarte w trybie ustawy Prawo zamówień publicznych, tj.:

- umowa nr (...) -2013 z dnia 01.03.2013 r.,
- umowa nr (...) z dnia 22.03.2013 r.,
- umowa nr (...)I3 z dnia 19.07.2013 r.,
- umowa nr (...) z dnia 03.09.2013 r.,
- umowa nr (...) z dnia 19.11.2013 r.,
- umowa nr (...)I-PN/60/67-2013 z dnia 12.03.2014 r.,
- umowa nr (...) z dnia 24.03.2014 r.,
- umowa nr (...) z dnia 06.06.2014 r.,
- umowa nr (...) z dnia 16.06.2014 r.

Z umów wynika, iż faktura VAT winna być wystawiona po zrealizowaniu dostawy na podstawie zamówienia, a termin płatności wynosi w części umów (...) dni a w części 60 dni od dnia doręczenia prawidłowej faktury do siedziby.

Dowód: z umów z 1.03.2013 r. k. 80-82 i z 22.03.2013 r. k. 83-87, z umowy dostawy: z dnia 19.07.2013 r. k. 90-92, z dnia 3.09.2013 r. k. 94-96, z dnia 19.11.2013 r. k. 98-102, z dnia 12.03.2014 r. k. 107-110, z dnia 24.03.2014 r. k. 114-124, z dnia 6.06.2014 r. k. 130-133, z dnia 16.06.2014 r. k. 137-140

Na podstawie powyższych umów pozwany kupił u powoda produkty lecznicze, za które winien był zapłacić powodowi należność z tytułu ich ceny w wysokości i zgodnie z terminami zapłaty wynikającymi z umów oraz oznaczonymi w fakturach VAT.

Towar został pozwanemu dostarczony, co potwierdzają podpisy na fakturach VAT, stanowiących jednocześnie dowód odbioru towaru przez pozwanego. Zgodnie z powołanymi umowami, pozwany był zobowiązany do dokonania zapłaty za dostarczony towar w terminie wskazanym każdorazowo w fakturze VAT.

Dowód: z faktur k. 156-216, 218-294, na okoliczność dostarczenia przez powoda środków farmaceutycznych i materiałów medycznych, potwierdzeń ich odbioru przez pozwanego Szpital i adnotacji na fakturach, że potwierdzenie odbioru faktury stanowi równocześnie potwierdzenie odbioru towaru

Jednocześnie w związku z nieterminowym regulowaniem przez pozwanego należności, powód obciążył pozwanego notą odsetkową (...) z dnia 30.10.2014 r. na kwotę 14 795,07 zł za opóźnienie w zapłacie. Nota odsetkowa wysłana do pozwanego stanowiła jednocześnie wezwanie do zapłaty kwoty z niej wynikającej w terminie 14 dni od daty doręczenia.

Dowód: z noty odsetkowej z 30.10.2014 r. k. 145 na okoliczność sposobu wyliczenia należności z tytułu odsetek od należności zapłaconych w okresie od 01.01.2014 r. do 30.06.2014 r.; z potwierdzeń transakcji k. 146-155 na okoliczność dokonywanych między stronami przelewów

Z tytułu nieuregulowanych należności za dostarczony pozwanemu towar powstało zadłużenie. Powód pismem z dnia 22.01.2015 r. wezwał pozwanego do zapłaty nieuregulowanych faktur VAT oraz nieuregulowanej noty odsetkowej, wyznaczając termin zapłaty na dzień 29.01.2015 r. Pozwany nie uregulował w tym terminie swojego zadłużenia w łącznej wysokości 251 904,29 zł.

Następnie powód dokonał skapitalizowania na dzień 26.02.2015 r. odsetek ustawowych od należności głównej objętej pozwem, które stanowiły łącznie kwotę 3 092,85 zł oraz ustalili, że na ten dzień pozwany pozostawał dłużny powodowi łącznej kwoty 254 997,14 zł, na którą składały się: należność główna z faktur VAT w wysokości 237 109,22 zł, kwota skapitalizowanych odsetek 3 092,85 zł oraz kwota 14 795,07 zł tytułem noty odsetkowej.

Pozwany w dniu 16.03.2015 r. dokonał przelewu na rzecz powoda kwoty 296 162,85 zł, która to kwota poza wierzytelnościami objętymi pozwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym, obejmowała także inne zobowiązania pozwanego względem powoda. Przelew stanowił zapłatę za faktury VAT wyszczególnione w specyfikacji do przelewu - k. 22-23, który obejmował faktury VAT objęte pozwem na łączną kwotę 237 109,22 zł.

Dowód: z wezwania przedsądowego z załączonym zestawieniem k. 74-76; z potwierdzenia dokonania przelewu na rzecz powoda przez pozwanego Szpital k. 73; z zestawienia faktur k. 217 na okoliczność ustalenia daty wystawienia faktury, terminu jej płatności, wartości do zapłaty, ilości dni po terminie i odsetek na dzień 26.02.2015 r.

Mając na uwadze całość materiału dowodowego, w tym zapisy umów jak i okoliczności faktyczne, pozwana jest zobowiązana do zapłaty roszczenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu w łącznej kwocie 18 839,81 zł, na którą składają się następujące należności:

- a) kwota 16,51 zł tytułem reszty należności głównej z tytułu ceny za dostarczony towar na dzień 26.02.2015 r. – k. 217 i 75, Lp. 1, faktura nr (...),
- b) kwota 3 092, 85 zł skapitalizowanych odsetek na dzień 26.02.2015 r. od należności głównej objętej pozwem – k. 217,
- c) kwota 935,38 zł obliczona od należności głównej zapłaconej przez pozwanego co do kwoty 237 092,71 zł za okres od dnia 27.02.2015 r. do dnia 16.03.2015 r., tj. za 18 dni zwłoki w wysokości 8 % za dzień – k. 72,
- d) kwota 14 795,07 zł tytułem noty odsetkowej nr (...) z dnia 30.10.2014 r. – k. 145.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przeprowadzone dowody zawnioskowane przez stronę powodową. Pozwany nie zawnioskował żadnych dowodów na potwierdzenie swojego stanowiska. Przedstawionym dokumentom oraz informacjom w nich zawartym Sąd dał wiarę w całości, jako że sporządzone zostały one przez uprawnione podmioty w ramach obowiązków wynikających z charakteru ich działalności, a zgodność ich treści z rzeczywistym stanem faktycznym nie została przez pozwanego skutecznie zakwestionowana w toku procesu.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Pozwany Wojewódzki Szpital (...) w R. nie zaprzecza, iż zawarł z powodem wskazane w pozwie umowy, ale stoi na stanowisku, że powód w żaden sposób nie wykazał daty wymagalności poszczególnych faktur VAT. W jego ocenie do

wykazania należnych odsetek za opóźnienie w zapłacie konieczne jest udowodnienie dwóch okoliczności, a mianowicie terminu doręczenia poszczególnych faktur VAT oraz terminu zapłaty wierzytelności opisanych w tychże fakturach VAT, czego powód w niniejszym postępowaniu nie uczynił, a przez co jego twierdzenie nie zostało udowodnione.

Na aprobatę Sądu nie zasługuje stanowisko strony pozwanej w tym względzie, ponieważ faktury VAT załączone do pozwu zawierają pokwitowanie odbioru towaru potwierdzone pieczętką apteki szpitalnej pozwanego oraz podpisem pracownika tej apteki. Według postanowień umownych łączących strony oraz zgodnie przepisami ustawy Prawo farmaceutyczne powód dokonywał dostaw leków do apteki szpitalnej pozwanego. Apteka szpitalna jest bowiem w myśl art. 86 ust. 3 pkt. 5 cyt. ustawy jednostką, do zadań której należy organizowanie zaopatrzenia szpitala w produkty lecznicze i wyroby medyczne. Natomiast przyjęty sposób kwitowania dostaw należy uznać za zgodny z art. 97 kc oraz art. 88 i 90 cyt. ustawy. Nie ulega zatem wątpliwości, że pieczętka apteki szpitalnej pozwanego i podpis pracownika tej apteki zamieszczone na fakturach VAT nad sformułowaniem „Potwierdzam odbiór towaru w nienaruszonym opakowaniu zbiorczym z oryginalną plombą/pieczętkami na taśmie zabezpieczającej” jest potwierdzeniem dostawy zamówionych leków do apteki szpitalnej pozwanego i potwierdzeniem przyjęcia faktury, a zatem dowodem wykonania przez powoda jego zobowiązania wynikającego z zawartej umowy sprzedaży połączonej z dostawą leków.

Adnotacja o wskazanej treści na fakturach VAT nie tylko w myśl powołanych przepisów oraz zawartych umów, ale też w świetle logiki i zasad doświadczenia życiowego, w sposób oczywisty jest dowodem dostarczenia i odbioru towaru wraz z dokumentami rozliczeniowymi. Zarzut pozwanego, jakoby załączone do pozwu faktury VAT nie były dowodem wykonania zobowiązania przez powoda należy więc uznać za całkowicie chybiony. Trzeba też zauważyć, iż pozwany dokonywał odbioru faktur VAT na bieżąco i nie zgłaszał ani wtedy, ani później jakichkolwiek zastrzeżeń, dotyczących zarówno prawidłowości i kompletności wykonanych dostaw leków, jak również poprawności samych faktur. Ponadto pozwany nie kwestionował, że osoby podpisujące faktury VAT nie były uprawnione do odbioru faktur i towaru.

Zgodnie z zawartymi pomiędzy stronami umowami pozwany zobowiązał się do zapłaty za świadczone przez powoda usługi, przy czym należności miały być płatne w terminie 30 dni od dnia doręczenia pozwanemu faktury w umowach nr: LAS-29-PNz/2/2-2013 z dnia 01.03.2013 r. (§4), LAS-92-PN/3-2013 z dnia 22.03.2013 r. (§8), 39/ (...)/GZ/2013 z dnia 19.07.2013 r. (§6) oraz w terminie 60 dni od dnia doręczenia pozwanemu faktury w umowach nr: LAS-597-PN/19/8-2013 z dnia 03.09.2013 r. (§4), LAS-841-PN/32/11,28-2013 z dnia 19.11.2013 r. (§4), LAS-1351-PN/60/67-2013 z dnia 12.03.2014 r. (§4), LAS- (...) -PN/60/4,14,17,24,41,47,65,82,96, 101-2013 z dnia 24.03.2014 r. (§4), LAS-324-PN/17/3-2014 z dnia 06.06.2014 r. (§4), LAS-324-PN/17/10-2014 z dnia 16.06.2014 r. (§4).

W ocenie Sądu, wszystkie okoliczności faktyczne, w tym domniemania faktyczne dotyczące prawidłowości wystawienia faktur VAT, zestawienie dowodów złożonych w postępowaniu oraz przyznane okoliczności i fakt uregulowania przez pozwanego w toku postępowania prawie całej należności dochodzonej przez powoda pozwem, bezsprzecznie stanowią o wykazaniu zawarcia umów łączących strony i dostarczenia towarów, tj. wykonania umów w określonych w tych dokumentach zakresie.

W związku z wykonaniem umów łączących strony powódka każdorazowo wystawiła pozwanemu faktury VAT, na stosowne kwoty, które były mu doręczane w dniu dostawy zamówionych towarów. Wskazane przez powoda w zestawieniach dołączonych do sprawy – k. 72, 145, 217 – daty wystawienia faktur, daty wymagalności płatności, daty zapłaty, kwoty zapłaty oraz wyliczone dni w zwłoce zapłaty nie zostały skutecznie przez stronę pozwaną zakwestionowane, a Sąd oparł się na nich przy wyliczaniu przysługującego powodowi należnego roszczenia.

Wobec niedokonania przez pozwanego zapłaty zasadnie powód rozpoczął naliczanie odsetek od należnych mu kwoty od dnia następnego po upływie terminów płatności. Zgodnie bowiem z art. 481 § 1 i § 2 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Przepis ten ma jednakże charakter przepisu ogólnego i jego zastosowanie ulega wyłączeniu, jeżeli przepis szczególny stanowi inaczej. Takim przepisem szczególnym jest tymczasem art. 8 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach

handlowych (Dz.U.2013.403). Przepisy tej ustawy z mocy art. 2 mają zastosowanie również do stron niniejszego postępowania. Zgodnie z art. 8 ust. 1 w/w ustawy w transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki w wysokości odsetek za zwłokę określanej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- wierzyciel spełnił swoje świadczenie;
- wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie albo wezwaniu.

W okresie od dnia wymagalności kwot wynikających z faktur VAT wyszczególnionych w zestawieniach – k. 72, 145, 217 do dnia całkowitej jej spłaty wysokość w/w odsetek wynikających z Ordynacji podatkowej wynosiła 8 % rocznie.

W rozpoznawanej sprawie zostały spełnione wyżej wskazane warunki uzasadniające naliczenie przez powoda odsetek w wysokości 8 %, a nie odsetek ustawowych. Tym niemniej wyliczenia przedstawione przez stronę powodową w zakresie wysokości żądanych odsetek pokrywają się z wysokością odsetek wynikających z art. 56 § 1 Ordynacji podatkowej, które również wynosiły 8 % rocznie.

Z uwagi na spłatę niemalże całej należności – z wyjątkiem 16,51 zł, w dniu 16.03.2015 r., zasadnie powód w ostatnim piśmie procesowym ograniczył swoje żądanie:

- do kwoty 935,38 zł stanowiącej żądanie zapłaty odsetek w wysokości 8 % rocznie od kwoty należności głównej 237 092,71 zł od dnia 27.02.2015 r. do dnia 16.03.2016 r. (za 18 dni zwłoki), kiedy to zapłacona została ta kwota;
- do kwoty 3 092, 85 zł skapitalizowanych odsetek na dzień 26.02.2015 r. od należności głównej objętej pozwem – k. 217 oraz odsetek od tej kwoty od dnia wniesienia pozwu drogą elektroniczną;
- do kwoty 14 795,07 zł tytułem noty odsetkowej nr (...) z dnia 30.10.2014 r. – k. 145 oraz odsetek od tej kwoty od dnia wniesienia pozwu drogą elektroniczną;
- do kwoty 16,51 zł stanowiącej należność główną - nieuregulowanie części faktury nr (...) oraz odsetek od tej kwoty od dnia następnego po skapitalizowaniu odsetek, tj. od 27.02.2015 r.

Mając powyższe na względzie na podstawie art. art. 8 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U.2013.403) i art. 481 § 1 i 2 kc zasądono na rzecz powoda kwotę 18 839,81 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi w sposób wskazany przez stronę powodową (punkt 1 wyroku).

Ograniczenie żądania było równoznaczne z cofnięciem pozwu w pozostałym zakresie. Z wyżej wskazanych przyczyn oraz na podstawie wyżej powołanych przepisów Sąd uwzględnił powództwo w zakresie ograniczonego żądania. W pozostałej części, tj. co do kwoty 237 092,71 zł, Sąd na podstawie art. 355 kpc w zw. z art. 203 kpc umorzył postępowanie.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc wobec faktu, że żądanie powoda okazało się niezasadne w znacznym zakresie, tj. co do należności głównej w wysokości 237 092,71 zł. Podkreślić należy, że wobec zaspokojenia roszczenia w dniu 16.03.2015 r., czyli jeszcze przed wytoczeniem powództwa, co miało miejsce w dniu 18.03.2015 r. powód musiał w zasadzie zostać potraktowany jako strona przegrywająca proces.

Na zasądzone od powoda na rzecz pozwanego koszty procesu złożyła się kwota wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego w wysokości 7 200 zł (§ 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – Dz.U.2013.490 j.t. z późn. zm.) oraz zwrot opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł (punkt 4 wyroku).

Wysokość kosztów sądowych podlegających zwrotowi zostało ustalone w następujący sposób. Od kwoty 254 997,14 zł, co do której postępowanie wobec wniesionego sprzeciwu toczyło się w postępowaniu zwykłym należało obliczyć całą opłatę sądową 5 %, co dało kwotę 12 750 zł. Wobec jednakże cofnięcia pozwu w postępowaniu zwykłym co do kwoty 237 092,71 zł przed rozpoczęciem rozprawy, na którą sprawa została skierowana, ostatecznie Sąd nakazał w punkcie 3 wyroku zwrócić powodowi kwotę 5 927,50 zł, stanowiącą połowę 5 % opłaty obliczonej od kwoty 237 092,71 zł.

SSO Elżbieta Kaziród